

Субота, 02 червня 2018 року, №3

Білокуракинський ПОРТАЛ

Правда переможе!

Інформаційно-розважальна газета для жителів Білокуракинського району Луганської області, УКРАЇНА

на стор. 2

на стор. 4

на стор. 6

на стор. 8

30 травня – Останній дзвоник

Свято останнього дзвоника на БІЛОКУРАКИНЩИНІ

30 травня у 18 навчальних закладах Білокуракинщини пролунали останні дзвоники, сповістивши школярів про закінчення навчального року. Учні, вчителі, батьки, односельці заполонили сьогодні шкільні подвір'я, аби разом провести у доросле життя випускників та привітати із початком канікул молодше покоління школярів. На святкових лінійках панувала особлива атмосфера, сповнена гарного настрою, зворушилих моментів та приємних емоцій: квіти, дитячі посмішки, учительські настановчі слова й сльози на очах випускників. За доброю традицією, керівники району цього дня відвідали навчальні заклади,

За матеріалами спільноти
Білокуракинської РДА

Зірковий бал для випускників

Після останнього дзвоника, який пролунав в школах Білокуракинщини, на центральній площі селища Білокуракине відбувся «Зірковий бал». Зібралися випускники 2018 року всіх шкіл району, а також їхні батьки, вчителі, друзі. На святі були присутні голова Білокуракинської райдержадміністрації С.Іваноченко, голова об'єднаної територіальної громади С.Сірик, начальник відділу освіти селищної ради Л.Зубкова, настоятель Свято-Тихонівського храму архіман-

дрит Володимир (Могильний). Всі вони привітали випускників 2018 року і побажали подальших успіхів в житті, в отриманні професії. Після привітань самі випускники продемонстрували кілька танцювальних номерів, станцювали вальс. Окреме привітання лунало на адресу дівчат із танцювального колективу «Грація», більшість із яких саме в цьому році закінчили школу. Найкращим випускникам і випускницям 2018 року були врученні Грамоти та Дипломи.

1 червня – День захисту дітей

Білокуракинщина відзначає День захисту дітей

У перший день літа традиційно відзначається Міжнародний день захисту дітей. Біля Будинку дитячої та юнацької творчості в Білокуракине зібралося чимало дітлахів району, на яких чекала яскрава концертно-розважальна програма. Привітати дітей зі святом прийшли голова райдержадміністрації Сергій Іваноченко, голова Білокуракинської ОТГ Сергій Сірик, начальник відділу освіти селищної ради Любов Зубкова. Вони побажали малечі цікавого змістового літа, гарного відпочинку, справжніх друзів. З нагоди свята голова райдержадміністрації Сергій Іваноченко передав Білокуракинській громаді літній кінотеатр. Він з'явився завдяки Програмі відновлення та побудови миру ПРООН в рамках проекту «Відновлення і прими-

рення в охоплених конфліктом громадах України» за фінансової підтримки Уряду Швеції і Швейцарської Конфедерації. І вже цього літа літній кінотеатр розпочне трансляції мультиплікаційних та інформаційних передач. Продовжилось свято неповторними виступами вихованців районного Будинку дитячої та юнацької творчості. По завершенню концерту групи дітей мали змогу помандрувати планетою дитинства, де на них чекали зупинки на островах «Путаниця», «Ласунка», «Батут», «Музична станція», «Веселі чобітки», «Правовий» з цікавими конкурсами та подарунками.

За матеріалами спільноти
Білокуракинської РДА

ПОСІВНА КАМПАНІЯ ДЛЯ АГРАРІЇВ БІЛОКУРАКИНСЬКОГО РАЙОNU ДОБІГАЄ КІНЦЯ

Агропідприємства всіх форм власності станом на 1 червня 2018 р. засіяли ярими зерновими та зернобобовими культурами 2,3 тис. га., перевиконавши план на 19%.

Зокрема, овес засіяно на площі - 428 га, ячмінь - на 689 га, зернобобові культури - 1190 га.

Кукурудзи на зерно посіяно 3,2 тис. га, що складає 67% від плану та 284 га - на

силос. Обробку гербіцидами проведено на всій площі посівів.

Завершується посів технічних культур, із запланованих 22,3 тис. га. засіяно на площі 19,9 тис. га, що становить 86% від плану. Зокрема, соняшнику - на 19,3 тис. га, льону - на 485 га, коріандру 49 га.

На сьогоднішній день ведеться догляд за посівами просапних і зернових культур, а саме обробка пестицидами, засобами захисту рослин та міжрядна обробка.

В добром стані знаходяться близько 8 тис. га. посівів озимих культур, що становить 45% від посіву озимих та в задовільному стані - 9,4 тис. га., що становить 55% від площі посівів.

За матеріалами спільноти
Білокуракинської РДА

Білокуракинські гирьовики знову з медалями

26 травня 2018 року сімт Новопсков команда гирьовиків Білокуракинського району при активній підтримці Білокуракинської райдержадміністрації взяла участь у відкритому турнірі з гирьового спорту «Старт до чемпіонства 2». У змаганнях взяло участь 11 команд. Спортсмени змінювали на помостах один одного, а вага гирь зі зміною вікової категорії зростала. За результатами змагань Дмитро Іванов, кандидат в майстри спорту у ваговій категорії до 78 кг, з результатом 250 підйомів, посів 1 місце. Олексій Білей в І юнацькому розряді з результатом 200 підйомів виборов брон-

зу. Володимир Забайрачний в І розряді у ваговій категорії до 78 кг з результатом 140 підйомів посів 2 місце на даному турнірі. Показали хороший результат і юні спортсмени-гирьовики Білокуракинщини, які вибороли почесне III місце. Це Владислав Іваноченко (І юнацький розряд, вагова категорія 58+ кг) з результатом 140 підйомів та Вікторія Бочарова (ІІІ юнацький розряд, абсолютна вагова категорія) з результатом 20 підйомів. Після закінчення проведення змагань всіх переможців та призерів нагородили грамотами, медалями, вимпелами. Успішне ж проведення цього свята відбулося завдяки зусиллям молоді, яка живе сподіваннями на подальший розвиток здорового способу життя та докладає багато зусиль для популяризації гирьового спорту.

*За матеріалами спільноти
Білокуракинської РДА*

Юні футболістки з Білокуракинщини взяли участь в першості України з дворового футболу

З 25 по 28 травня 2018 року у Києві проходив фінальний етап першості України з дворового футболу. В ньому брали участь юні спортсмени 2003 – 2004 р.н. На турнір були запрошенні і дівчата з жіночого футбольного клубу «КОБРА» сімт. Білокуракине. Наші дівчата були єдиною жіночою командою на цих змаганнях. Не зважаючи на різницю у майстерності та рівні підготовки дівчата продемонстрували велику жагу до перемоги, відчайдушно боролися за м'яч на кожному клаптику спортивного майданчику не шкодуючи ні себе ні суперника. Вже після першої гри з командою Дніпропетровської області весь стадіон вболівав за футболісток «КОБРИ». Другим суперником нашої команди стали господарі турніру хлопці з Оболоні. На початку цієї гри дівчата досить пристойно грали та забили киянам чотири голи. У другому таймі хлопці додали у швидкості і довели гру до перемоги. Наступний суперник із Запоріжської області зі стартового свистка почав потужно грati proti наших дівчат і як результат декілька ушкоджень нанесли

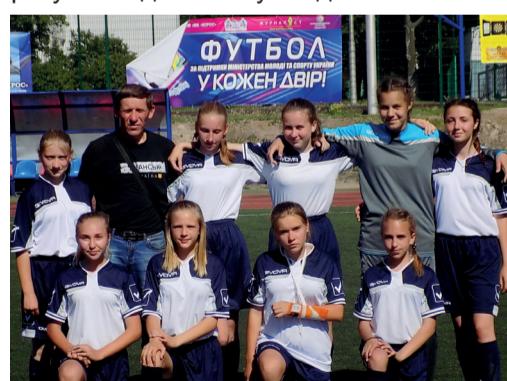
нашим футболісткам, але ніхто з дівчат навіть і не подумали про заміну і з гордістю довели гру до кінця. Та нажаль нападаюча «КОБРИ» Нізійова Дарина отримала ушкодження, яке не дало їй змогу зіграти у наступному матчі.

На кінець турніру дівчата набрали досвіду і дали справжній бій команді з Волинської області, зігривши з ними 1:1. До речі Волиняни стали у підсумку переможцями турніру.

А команда «КОБРА» отримала від організаторів турніру цінні подарунки, грамоти та дипломи від ФФУ, футбольні м'ячі та купу вражень від турніру і від спілкування з новими знайомими. Нізійова Дарина, за версією вболівальників, стала кращим гравцем турніру.

Честь Білокуракинщини захищали дівчата ЖФК «КОБРА»: Нізійова Дарина, Коваленко Сніжана, Беденко Анна, Муравйова Анна, Сенченкова Анна, Петрушіна Вікторія, Гринченко Вікторія, Бугренко Катерина та Бурлуцька Ірина.

*За матеріалами сайту
Білокуракинської ОТГ*

Акція «Почуй світ»

У Білокуракинському районі, як і по всіх регіонах України, проходила XIII Всеукраїнська акція Всеукраїнського Благодійного Фонду «Серце до серця» - «Почуй світ», головною метою якої було збір коштів для придбання медичного обладнання для дитячих лікарень Луганської області для дітей з вадами слуху. В акції взяли участь всі заклади загальної середньої освіти та дитячі садочки.

Найбільше коштів зібрали педагогічні та учнівські колективи Нещеретівської

ЗОШ I-III ст.. Білокуракинської ЗОШ I-III ст., Лозно-Олександрівської ЗОШ I-III ст., Мирненської ЗОШ I-III ст., Павлівської ЗОШ I-III ст., Лизинської ЗОШ I-II ст., Луб'янської ЗОШ I-II ст., дитячих садочків «Сонечко» та «Берізка».

У результаті проведеної акції були зібрані кошти в сумі 6347 грн. та переведені на рахунок Всеукраїнського Благодійного Фонду «Серце до серця».

Оргкомітет

*За матеріалами газети «ЖБ»
№41 від 06.02.2018 року*

Болісні сторінки родоводу

Кожного року напередодні 9 Травня учні школи згадують події Другої світової війни та її учасників. Цього року разом з учнями 7-го, 8-го, 10-го, 11-го класів у заході брали участь вчителі Олена Сергіївна Таран, Людмила Вікторівна Йулдашева та Юлія Володимирівна Шаповалова. Кожна з них розповіла про дуже болісну сторінку свого родоводу - участь рідних людей у Другій світовій війні.

Так, Олена Сергіївна поділилася спогадами про участь у воєнних діях двоюрідного прадідуся Крамара Івана Васильовича. На фото, яке зберіглося, він був дуже красивий, міцної статури, з виразними рисами обличчя, в очах світлися любов і жага до життя. У червні 1941 року він з відзнакою закінчив середню школу, мав плани вступати на навчання до Харківського артилерійського училища, але війна розпорядилася по-іншому. Свято вірячи в Перемогу і за кілька днів ставши дорослими випускники 1941 року відразу відправились на

фронт захищати Батьківщину-матір. В їхніх лавах був і Крамар Іван. Були зачитані уривки листів із фронту, в яких він підтримує маму, яка на той час уже одержала похоронку на свого чоловіка, дає поради сестрі Наді допомагати та берегти здоров'я неньки. З кінця 1942 року листів додому від нього вже не було. Він навіки залишився 20-річним юнаком...

Учні 11-го класу Ростислав Федченко та Катерина Шиленко розповідали про участь своїх батьків в АТО. Душевні розповіді учасників заходу, музиčний супровід та патріотична тематика пісень, які виконували учні, переконала багатьох дітей у тому, що вони зараз живуть завдяки тим, хто склав голови за Перемогу.

Г.Силкіна, заступник директора Нещеретівської ЗОШ

*За матеріалами газети «ЖБ»
№41 від 02.06.2018 року*

«Парад козачат» в с.Нещеретове

Захід патріотичної спрямованості «Парад козачат» відбувся в Нещеретівській загальноосвітній школі I-III ст.

В українських вишиванках вишикувалися на стадіоні школи козацькі рої «Сонечко», «Маленькі козачата», «Козачата», «Патріоти», «Хортиця» та «Сокіл». Іде представлення козацьких підрозділів. За командами ройових командирів учні виконують вправи з шикування, перешикування. Козацький рій «Патріоти» представляє цікаву віршовану розповідь про роль пісні у житті козака. А потім діти стають учасниками конкурсу «Співають козаки». Усі шість козацьких роїв без музичного супроводу емоційно та натхненно виконують козацькі пісні. Козацький рій «Хортиця» під запальну українську мелодію демонструє присутнім народні ігри та танці українців.

Дуже часто доводилося козакам воювати, відстоюючи незалежність української землі. Аби вистояти у боротьбі з ворогом, треба було добре володіти зброєю. Хто повинен бути прикладом для козацького рою? Звичайно, командир. Тож і випробували командирів рою в конкурсі на спритність влучання яко-

мога більшою кількості картоплин у відро з чотириметрової відстані. Лідери роїв успішно впоралися із завданням.

Учні долучилися до складання розрядку дня козака, доставка листів гетьману, змагалися у швидкості, виявили при цьому волю, спритність, винахідливість та довівши при цьому, що є нащадками козацького роду. Присутні на святі поважні козаки (учні 8-го класу Андрій Кійко та Максим Застава) подякували дітям за виявлені вміння та дали їм козацькі поради. Напевне, нам є чим пишатися, адже підростає патріотична, креативна, талановита зміна.

*Вікторія КОТОВА,
учениця 9 класу Нещеретівської ЗОШ*

Щоб селище було впорядкованим

С.А.Гороховацький на чолі з заступником Білокуракинської ОТГ відповідальним за благоустрій та житлово-комунальне господарство Д.А.Шутьом відновили зруйнований вентиляційний канал на двоповерховому будинку 19, що на кв. Перемоги. Планується огляд та ремонт вентиляційних каналів і на інших будинках кв. Перемоги, пров. Жовтневому, кв. Миру та в будинках по вул. Центральній біля елеватору.

Днями по вул. Центральній сімт Білокуракине з'явилось нове місце відпочинку, яке дозволяє перехожим зупинитися після тривалої дороги та перепочити у тіні на зручних лавочках. Також на цьому встановлений годинник, щоб кожен міг звірити час та не запізнатися у справах після комфортного відпочинку. Ця альтанка зведена завдяки підтримці Білокуракинської ОТГ та директора ПП СВФ «АгроТ.М.Лапті», яка дуже любить Білокуракинщину та залюбки допомагає втілювати проекти, які прикрашають селище. Варто відзначити, що встановленням зазначененої споруди займалися такі робітники з благоустрою: М.П.Двохіменний, С.А.Гороховацький, В.А.Бондаренко, В.О.Акімов, а і також працівники ПП СВФ «АгроТ.М.Лапті» С.Г.Тарасенко, А.Ю.Ратошнюк, О.В.Турбаба.

*За матеріалами газети «ЖБ»
№41 від 02.06.2018 року*

Тиждень психології в школі №1

Психологія - надзвичайна наука. Це наука про людську душу. Вона допомагає людині пізнавати себе, вирішувати проблеми, навчатися керувати своєю поведінкою, долати труднощі й радіти кожній хвилині життя. Психологія формувалась упродовж століть і бурхливо розвивається в сучасних умовах.

Тиждень психології в Білокуракинській ЗОШ №1 зайняв своє місце серед інших предметних тижнів, оскільки з психологією пов'язаний увесь навчально-виховний процес. Під час тижня провели заходи, які охопили різні форми роботи: ігри, зустрічі, години спілкування, анкетування, виставки малюнків та плакатів.

Щоранку школа зустрічала своїх дітей бадьюрою музицою. Члени шкільного парламенту із задоволенням проводили для молодших школярів веселу затрядку. Був проведений день добрих справ «Ми - різні, ми - рівні».

У класах відбулись виховні години та уроки добра, на яких переглянули тематичні фільми. Також відбулася зустріч

в анти-кафе представників старших класів та шкільного парламенту, на якій було обговорено питання соціалізації та інтеграції дітей з особливими освітніми потребами та розроблено план пропозицій щодо адаптації шкільного середовища для учнів даної категорії. У цей же день, за ініціативою громадської добро-чинної організації «Святителя Луки», а також представники ПРООН, відділів освіти, медицини, ОТТ та РДА зустрілися за круглим столом у Білокуракинській ЗОШ №1. Директор школи О.Г.Вашура, практичний психолог Ю.В.Поцелуєва та вчитель початкових класів Т.В.Коваленко презентували свою модель роботи у наданні якісних послуг дітям з особливими освітніми потребами. Підсумком дня став флешмоб «Дерево добрих справ».

Одним із головних завдань сучасної школи є створення освітнього середовища для розвитку здорової дитини, формування в учнів свідомого ставлення до свого життя. Здорове молоде покоління - це запорука стабільного розвитку

держави. З питань збереження здоров'я проведено зустрічі з лікарями. До учнів в 4-А класу завітала лікар-педіатр І.І. Губаренко. Ірина Іванівна розповіла, як дотримуватися особистої гігієни та ознайомила школярів з корисним режимом харчування. Учні із задоволенням поспілкувалися.

В цьому році було розпочато традицію зустрічей з лікарем-гінекологом «Між нами, дівчатами». Н.В.Савицька провела першу бесіду з ученицями восьмих класів. Вести здоровий спосіб життя зараз актуально і зовсім не складно - потрібно дотримуватися лише деяких основних принципів. Наталія В'ячеславівна відкрила багато секретів дівчатам як доглядати за собою, коли потрібно звертатись до лікаря, відповіла на запитання.

Також до школи були запрошенні спеціалісти Державного центру зайнятості А.Вервейко та Т.Шестакова. Вони провели з учнями старших класів профорієнтаційний захід «Професії майбутнього». Такі зустрічі допомагають формувати та розвивати професійну грамотність підлітків. Дуже цікаво та

яскраво в рамках психологічного тижня пройшов арт-фестиваль. Учениці 8-А класу Даріна Ляшко, 6-А класу Яна В'юненко, Аліна Силкіна провели майстер-класи для учнів початкової ланки з малювання акварельними та гуаш фарбами, учениці 6-Б класу Юля Фоменко та Настя Шакірова - з бісероплетіння. Також початкові класи брали участь в оформленні «Казкової галевини» на шкільному подвір'ї, а 5-11 класи створили арт-колаж «Шкільна мозаїка».

Всі учні та педагоги дружно залучились до роботи. Під час підведення підсумків тижня нагородили активних учасників.

За матеріалами газети «ЖБ» №41 від 02.06.2018 року

Тристоронню угоду підписано

Територіальну Угоду укладено між відділом освіти Білокуракинської селищної ради, виконкомом Білокуракинської селищної ради і комітетом Білокуракинської районної організації Профспілків працівників освіти і науки України Луганської області на 2018-2020 рр. Представники Сторін - голова селищної ради С.І.Сірик, начальник відділу освіти Л.І.Зубкова, голова РК Профспілки Н.В.Білянська. Угода набрала чинності 17 травня 2018 р. з дня її підписання. Сторони визнають Угоду як правовий акт соціального діалогу, який визначає узгоджені норми діяльності Сторін щодо регулювання трудових відносин у галузі освіти та соціально-економічних питань, що стосуються інтересів працівників закладів освіти, підвищення якості іхнього життя, забезпечення справедливої та гідної оплати праці, стабільної зайнятості та безпеки робочих місць і беруть на себе зобов'язання будувати свої взаємовідносини на основі принципів соціального партнерства: паритетності представництва, рівноправності сторін, взаємної відповідальності.

Органи місцевого самоврядування разом з одержанням державних преференцій та управлінських повноважень взяли відповідальність за управління системою освіти у своїх громадах і відповідно - створили органи управління

освітою та методичну службу.

Управління мережею освітніх установ планується реалізувати також на основі моделі опорних шкіл. Міносвіти України рекомендує зберегти при цьому управлінську вертикаль.

Для районної, первинних організацій профспілки процес децентралізації та створення ОТГ також несе в собі ряд викликів і застережень, основні з яких це - можливі зміни у структурі окремих ланок організації та деструктивні процеси, що можуть їх супроводжувати. В тому числі можливі втручання (вступереч вимогам ст. 12 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності») посадових осіб органів влади всіх рівнів, порушення трудового законодавства стосовно окремих членів профспілки та трудових колективів, і як наслідок - відтік членів профспілки з її лав. Згідно із Законом України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (стаття 12) професійні спілки незалежні від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, роботодавців, громадських організацій, партій, ім не підзвітні і не підконтрольні.

Завдання виборних органів профспілки у ході адміністративної децентралізації та централізації закладів освіти - зберегти структуру профспілки, запобігти зменшенню кількості первинних органі-

зацій, забезпечити організаційне зміцнення та посилення впливу профспілкових органів найчисельнішої освітнянської громадської організації на досягнення позитивних результатів. Приєднання навчального закладу до об'єднаної територіальної громади не є підставою для припинення діяльності його профспілки. У разі утворення добровільного ОТГ профспілка у складі навчального закладу продовжує функціонувати. У разі перейменування навчальних закладів об'єднаних територіальних громад та залішеннем без змін їх штатних розписів, до графи 3 трудових книжок педагогічних працівників вносяться тільки записи про перейменування навчального закладу. Скорочення чисельності або штату працівників навчального закладу у зв'язку з його реорганізацією або перепрофілюванням може бути проведене лише за попередньої згоди виборного органу первинної профспілкової організації, членом якої є працівники.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Закону України «Про колективні договори й угоди», право на ведення переговорів і укладення колективних договорів, угод надається сторонам соціального діалогу, склад яких визначається відповідно до законодавства про соціальний діалог, яке обумовлює, що стороною працівників в соціальному діалозі на локальному рівні є первинні профспілкові організації (ст. 4 Закону України «Про соціальний діалог в Україні»).

працює у другу-третю зміну, до Люби вчащають молоді люди (світ не без добрих людей - обов'язково донесуть). Не міг Дмитро повірити, що його кохана зраджує йому. Та незабаром і сам перевідсвідчився в цьому. Посварились мот-дядята і повернувся Дмитро до матері. Любі йому кілька листів написала, щоб він повернувся, бо вона без нього жити не може. Повірив їй, повернувся і дізнався, що вона позбулася дитини. Покинув невірну дружину, хоч і кохав її безмежно. Через кілька років одружився вдруге, як сам сказав: «Одружився, бо вибору не мав - або залишився вічним парубком, або побратись хоч із ким, адже перевалило за тридцять». Не любив дружини, як і вона його. Нажили трійко дітей, але ніколи від своєї дружини доброго слова не чув, жодної ласки чи бодай поваги не бачив. Жили разом і в той же час ніби нарізно. Вирошли доньки й син, поодружувались, роз'їхались хто куди і зостались вони, чоловік і жінка, самі у хаті. Чужі люди.

Спочатку хотів покинути нелюбу дружину, але шкода було дітей. А коли вони вирошли, міг би й піти, та як думав про онуків, серце розривалося, боліло: їм

Отже, колективні договори у новостворених навчально-виховних об'єднаннях повинні укладатися між стороною роботодавця, представником якої є директор НВО, і стороною працівників, представниками якої є первинні профспілкові організації закладів освіти, які об'єднані у НВО, тобто філій і опорних шкіл.

Зокрема у випадках подачі заяв щодо припинення відрахувань членських внесків, рішення щодо них приймають згідно Статуту виборні профспілкові органи, а не посадові особи (головні бухгалтери і начальники відділів та управлінські освіти), безпідставно підмінюючи виборні профспілкові органи, що є грубим втручанням у діяльність профспілки.

Відповідно ст.46 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» «особи, які чинять перешкоду здійсненню права громадян на об'єднання у профспілки, а також посадові та інші особи, винні у порушенні законодавства про профспілки, які своїми діями або бездіяльністю перешкоджають законній діяльності профспілок, їх об'єднань, несуть дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до законів».

Н.БІЛЯНСЬКА, голова Білокуракинської районної організації Профспілки працівників освіти і науки

За матеріалами газети «ЖБ» №41 від 02.06.2018 року

Така вже моя доля...

Випало мені їхати з міста Сєверодонецьк на своєму автомобілі та на виїзді із міста в напрямку Старобільська на узбіччі стояв чоловік, який підняв руку, щоб я зупинився. Я зупинився: чоловік років 60, а може й більше, попросився доїхати до міста Старобільськ. Я дав згоду, він зручно умостиився на передньому сидінні і ми рушили в дорогу. Дорога не дуже гарна, я маю на увазі асфальтівку, і ми їхали не дуже швидко. Слово за словом і ми розговорилися за дорогу, за зустрічні авто, а потім і за життя. Так я довідався, що він їде до своєї доньки, яка живе в селі, не доїжджаючи до моєго селища Білокуракине, побачити онуків - дуже за ними скучив. Була весна, куди не кинь оком - усе цвіте, зеленіє, співає. І Дмитро Григорович, який так мені представився, повідомив мені історію свого життя.

Ріс у матері сором'язливим, спокійним, беручким до роботи. А коли армію відслужив, через оту сором'язливість за спокійний характер ніяк не міг знайти собі нареченої. Навесні приїхала до

сусідки, баби Марії, онука з Луганська погостити. Вродлива, гожа. Дмитро того вечора збирався до клубу. Зустрів Любу на дорозі, вона й умовила його провести її теж туди, бо нікого з хлопців та дівчат не знала. Але так вийшло, що вони пішли не до клубу, а подались за село, в поля. Був кінець травня, тепло, свіжко, п'яні запахи лугу й поля ніби зблизили їх. І від того вечора вже не могли вони жити одне без одного. Хлопець слюсарював у місцевому господарстві, ото приде з майстерні, повечеряє і біжить на умовне місце: за село в гай. А Любі його вже чекає, сидить на лавочці біля трьох берізок, усміхнена, рада. Як вони кохали одне одного - до без тям. Він, осліплений коханням, не помічав, здається, нікого і нічого. Вітсени одружилися і поїхали жити у місто Рубіжне, до Любого дідуся, бо в селі молода дружина жити не захотіла. Він працював на цегельному заводі, вона ж доглядала хворих дідуся з бабусею. А коли сказала, що вагітна, Дмитро був на «сьомому небі». Та підказала сусідка, що поки він

же дідусь потрібен, любов його, ласка, добре слово.

«Отак і живу, як небо без сонця, і душа посивіла, і життя майже минуло. Думаю іноді: невже не було в мене іншого вибору? І сам собі не знаю, що відповісти.

Та ні погляд, ні ваші зітхання Вже нічого не оживлять.

Бо на місці глибокої рані - Грубі шрами. Вони не болять...

Може, така доля моя, талан? А може, хоч на старості ще зустріні жінку, яка зігріє, розтопить мое хворе, зболіле серце ласкою, ніжним словом?»

Замовк Дмитро Григорович. Я дивився на нього, ще красивого, міцного, хоч і поспілого і посивілого, і жалів. Так непомітно і доїхали, він кивнув мені: «Зулини на Луб'янській горі, я піду направо-простець». Але онуки знали, що дідусь приїде, і вийшли на гору зустрічати. А коли побачили, що він вийшов із автівки, то назустріч його бігли троє онуків і радісно кричали: «Дідусь приїхав, дідусь приїхав!». А мені було сумно...

Іван ЛАВРЕНКО
сmt Білокуракине

Білокуракинська ОТГ зібралася за круглим столом

31 травня Білокуракинська ОТГ зібралася за круглим столом з метою аналізу результатів впровадження стратегічних документів. За підтримки Міжнародного фонду «Відродження» та голові правління ГО «Громадська ініціатива Луганщини» було проведено огляд підсумків

процесу впровадження стратегічних документів та результатів моніторингу Стратегії.

Без уваги не залишилося нововведення громади – Бюджет участі. В 2018 році було прийнято 16 проектів на конкурс Бюджет участі Білокуракинської ОТГ та 11 з них отримали перемогу.

За підсумками круглого столу можемо бачити свої успіхи та слабкі місця, які потребують подальшого доопрацювання.

**За матеріалами сайту
Білокуракинської ОТГ**

День Європи на Білокуракинщині

Днями на площі Шевченка в Білокуракине відбулися ряд заходів, присвячених святкуванню Дня Європи.

Зокрема, агенцією регіонального розвитку Луганської області в районному Будинку культури імені Т. Шевченка було проведено тренінг «Від проектної ідеї до європейського життя» для школярів та голів 6-и територіальних об'єднаних громад: Білокуракинської, Лозно-Олександрівської, Троїцької, Чмирівської, Привільської та Сватівської. У рамках заходів учасників навчали втілювати ідеї розвитку громади в житті.

У цей же час на площі Шевченка зібралася малечка, дозвілля якої було організоване за сприяння Департаменту зовнішніх відносин Луганської облдержадміністрації. Веселі аниматори гралі разом з дітьми, проводили веселі конкурси, танцювали, співали. А наприкінці свята роздали всім дітлахам повітряні кульки як символ райдужного мирного та щасливого дитинства.

Для поціновувачів прекрасного на площі проходила виставка рукоділля, на якій зібралися майстри своєї справи. А саме: Галина Лисенко продемонструвала прикраси з натурального каміння, Наталя Зайка - мило ручної роботи, Оксана Гаркова - прикраси з фоамирана, «Шапарівка дієва» - ляльки-мотанки, скриньки, гурток «Веселі вилик» Шапарівської бібліотеки - картини з бісеру, скриньки, підкови-обереги, Олена Зверхановська - «Райдужні пупси». Всі охочі могли не тільки помилуватися красою витворів, а й придбати цікаві подарунки та сувеніри.

Окрім цього, всім відвідувачам вищезазначених заходів на згадку безкоштовно роздавали футбольки з європейською символікою, еко-сумки, прапорці, браслети та іншу сувенірну продукцію.

**За матеріалами газети «ЖБ»
№41 від 02.06.2018 року**

«Шаверма» - це завжди свято!

На День захисту дітей 1-го червня в Білокуракине поблизу торгівельного центру «Оазис» було організовано розважальний захід для дітей, в якому приймали участь всі бажаючі діти. Розважальне шоу для дітлахів проводила Наталія Коваленко - добра фея-янгол, яка зачаровувала своїми рухами всіх присутніх.

Шоу-програма була досить насиченою і тривала майже три години поспіль. Шоу мильних бульбашок, різноманітні фокуси, номери, командні ігри, змагання і т.д. - все це радувало дітлахів та їхніх батьків, що завітали на це свято-дійство. Радість та веселі усмішки панували на обличчях дітей. Діти бігали,

плигали, танцювали, повзали, кидались кульками, брали участь в різноманітних конкурсах. Всі переможці обов'язково отримували невеличкі призи або солодощі.

Одночасно поруч працював ларьок «Шаверма», де всі бажаючі могли підкріпиться та смачно перекусити.

Даний захід для дітей був організований власником торгівельної мережі швидкого харчування «Шаверма» В'ячеславом Чумаченко і проводиться цього року вже вдруге. Будемо сподіватись, що проведення такого свято-заходу торгівельною мережею «Шавер-

ма» для дітлахів селища Білокуракине стане доброю традицією і таку ініціативу підтримають інші приватні бізнесмени та підприємці Білокуракинського району.

До речі, мережа швидкого харчування «Шаверма» також працює в інших районах Луганської області. Зокрема, в Новопсковському, Старобільському, Біловодському, Станично-Луганському та ін. Ті білокуракинці, яким доводиться їздити по області, завжди відзначають даний заклад і користуються його послугами.

«Шаверма» - це завжди свято і для душі, і для шлунку!

наш кор.

Кримінальна хроніка

До 7 років за збут наркотиків

До 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна засуджено жительку Білокуракинщини за збут наркотиків

Білокуракинським відділом Старобільської місцевої прокуратури Луганської області підтримано публічне обвинувачення у кримінальному провадженні за фактом незаконного виготовлення, придбання та зберігання з метою збуту, а також збут особливо небезпечного наркотичного у великих розмірах (ч. 2 ст. 307 КК України).

Встановлено, що мешканка Білокуракинського району придбала, виготовила та зберігала за місцем свого мешкання особливо наркотичний засіб (канабіс). Крім того, остання з метою отримання прибутку в сумі 5000 грн. збула на тери-

торії Білокуракинського району частину вищевказаного особливо небезпечного наркотичного засобу. В ході розслідування вилучено наркотичного засобу загальною вагою 900 грамів.

Наразі судом жінку визнано винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України та призначено покарання у виді 7 років позбавлення волі з конфісацією належного їй майна.

Прокурор Білокуракинського відділу Старобільської місцевої прокуратури Е.Ю.Зінченко

**За матеріалами сайту
Білокуракинської райради**

Дотримання земельного законодавства на контролі прокуратури

Білокуракинським відділом Старобільської місцевої прокуратури постійно вивчається стан дотримання вимог земельного законодавства в процесі використання земельних ділянок. За результатами опрацювання встановлено, що в межах однієї з сільських рад Білокуракинського району не оформлено правовстановлюючі документи на земельну ділянку під будівлю школи, що створює передумови для зловживань щодо розпорядження вказаною земельною ділянкою, ризики для нормального функціонування навчального закладу.

Прокуратурою заявлено позов до Адміністративного суду Луганської об-

ласті про зобов'язання компетентних органів місцевої влади вчинити певні дії, а саме вжити заходів до оформлення правовстановлюючих документів на земельну ділянку. Суд погодився з дово-дами прокурора та задовольнив позов у повному обсязі. Рішення суду набрало законної сили.

Прокурор Білокуракинського відділу Старобільської місцевої прокуратури І.О. Мозуль

**За матеріалами сайту
Білокуракинської райради**

Позбавлення волі за побиття

Білокуракинським відділом Старобільської місцевої прокуратури Луганської області здійснювалося процесуальне керівництво у кримінальному провадженні, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 122 КК України («Умисне середньотяжке злочиннє ушкодження»).

Встановлено, що у березні 2018 року раніше судимий мешканець Білокуракинського району Луганської області, знаходчись у будинку своїх знайомих на ґрунті неприязніх відносин, за допомогою металевого предмету наніс декілька ударів чоловіку похилого віку, внаслідок чого завдав останньому се-

редньотяжке тілесні ушкодження.

За результатами розслідування прокурором відділу до суду спрямовано обвинувальний акт у вказаному кримінальному провадженні, за результатами судового розгляду якого ухвалено обвинувальний вирок та обвинуваченому призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на 3 роки 6 місяців.

Прокурор Білокуракинського відділу Старобільської місцевої прокуратури Е.Ю.Зінченко

**За матеріалами сайту
Білокуракинської райради**

Розорана польова дорога між селами

Село Бунчуківка з сусідніми селами поєднується двома польовими дорогами. Тут їх називають верхньою та нижньою. Верхню за словами селян розорав місцевий фермер.

- Тут була дорога раніше, а Лавренко розробив її та не пускав людей сюди їздити. Це дорога із села Бунчуківка на шлях. Розвилка йде - одна дорога на Коноплянівку, інша - розділяє межі Сватівського району і Білокуракинського, - розповідає Ігор Будріс, житель села Бунчуківка.

Є ще інша дорога, яка поєднує села, але місцеві жителі розповідають, що проїхати нею неможливо, бо вона частково затоплена грунтовими водами.

- Там солонець... Вони джерела зворушили... Відкрилось джерело і тече вода зараз. - говорить Олександр Забайрачний, житель села Бунчуківка, показуючи зруйновану дорогу.

Керівник сільськогосподарського підприємства Микола Лавренко пояснює: верхня дорога була розорана, нею не користувалися, люди їздили нижньою. Зарах вона підтоплена грунтовими во-

дами. Тому він відновив верхній шлях.

- Трішки земля оборана є, звичайно, тут. Роками тут просто ніхто не їздив, не було потреби тут їздити. Як тільки там у нас не вийшов проїзд, відразу по горі поїхали машини. Проблеми я не бачу ні в чому. - говорить Микола Лавренко, керівник СТОВ «Україна».

Місцеві жителі звернулись до голови Білокуракинської райдержадміністрації Сергія Іванюченка. Просять встановити, чи законно діє фермер. До поліції люди заявили не писали.

За матеріалами «Події» UA:Донбас

31 травня 2018 року діє Постанова Кабінету Міністрів України від 27.04.2018 р. №329 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України», якою передбачено зміни до Постанови Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 1995 року №848 «Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива».

Подання нових заяв та декларацій

У Положенні про порядок призначення житлових субсидій з 01 травня 2018 року передбачено призначення субсидій на наступний період автоматичний перерахунок. Проте лише на підставі нових заяв і декларації призначається наступним категоріям осіб: у складі домогосподарства або у складі сім'ї члена домогосподарства є особи, що досягли 18-річного віку станом на початок періоду, за який враховуються доходи для призначення житлової субсидії, і в цьому періоді: за інформацією ДФС, Пенсійного фонду України, у них взагалі відсутні доходи, які враховуються під час призначення житлової субсидії; або вони отримували середньомісячний сукупний дохід менший, ніж розмір мінімальної заробітної плати, встановленої на початок періоду, за який враховуються доходи для призначення житлової субсидії; та/або вони не сплатили єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірі, не меншому ніж мінімальний, сумарно протягом трьох місяців у періоді, за який враховуються доходи для призначення житлової субсидії; внутрішньо переміщені особи; особи, члени сім'ї яких не зареєстровані за адресою домогосподарства; особи, які є орендарями житлових приміщень (будинків); особи, які зареєстровані в житловому приміщенні (будинку), але фактично в ньому не проживають.

Субсидія не призначається (у тому числі на наступний період) (Пункт 6 Положення): коли загальна площа житлового приміщення перевищує 120 кв. метрів для квартири і 200 кв. метрів для індивідуального будинку (крім дитячих будинків сімейного типу та прийомних сімей, а також сімей, в яких не менше року проживають троє і більше дітей, з урахуванням тих, над якими встановлено опіку чи піклування); наявність транспортних засобів, з дати випуску яких минуло менше 5 років; несплати працездатними особами єдиного соціального внеску; здійснення покупки на суму більше 50 тис. грн. (у т.ч. набуття права власності) протягом 12 місяців перед місяцем звернення; наявність заборгованості з оплати житлово-комунальних послуг.

Термін, на який призначається субсидія

Субсидія для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг призначається з місяця звернення за її призначенням на відповідний сезон: неопалювальний (травень-вересень включно) або опалювальний (жовтень-квітень включно), а на наступний період - без звернення, за виключенням окремих категорій утримувачів.

Субсидія для відшкодування витрат на придбання твердого палива та скрапленого газу, як і раніше, призначається на календарний рік.

Обрахування доходу для призначення субсидії

Для розрахунку житлової субсидії середньомісячний сукупний дохід осіб, враховується: за III-IV квартали попереднього календарного року - у разі, коли житлова субсидія призначається з початку неопалювального сезону; за I-II квартали поточного календарного року - у разі, коли житлова субсидія признається з початку опалювального сезону; за два квартали, що передують місяцю, який передує місяцю звернення за призначенням житлової субсидії, - у разі, коли житлова субсидія признається

або вона не сплатила єдиний соціальний внесок у мінімальному розмірі (крім тих, хто навчається, перебуває на обліку у службі зайнятості або отримує один із визначених видів допомоги, яким субсидія признається на загальних підставах). Таке рішення не може бути прийнято щодо осіб, які перебувають за кордоном більше 60 діб. При цьому контролюється сплата особами єдиного соціального внеску протягом терміну дії субсидії; у разі купівлі (або набуття права власності) житла, земельної ділянки, товарів або оплати послуг на суму більше 50 тис. грн.; за наявності заборго-

Зміни до порядку надання субсидії

після початку опалювального (неопалювального) сезону.

У такому ж порядку розраховується середньомісячний сукупний дохід під час призначення житлової субсидії без звернення на наступний сезон домогосподарствам, які отримували її в попередньому опалювальному (неопалювальному) сезоні.

Житлова субсидія на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива признається виходячи з розміру доходу осіб за попередній календарний рік.

У разі призначення житлової субсидії з початку опалювального (неопалювального) сезону доходи у вигляді пенсії враховуються в розмірі нарахованої пенсії за останній місяць попереднього опалювального (квітень) або неопалювального (вересень) сезону. В разі призначення житлової субсидії після початку опалювального (неопалювального) сезону враховується розмір нарахованої пенсії за місяць, що передує місяцю, з якого признається житлова субсидія.

Доходи від реалізації молока враховуються у розмірі 30 відсотків нарахованих сум.

Отримання інформації, необхідної для призначення субсидії

Інформація про доходи отримується від ДФС згідно з діючим раніше порядком.

Пенсійний фонд України, крім інформації про розмір пенсії і доходи осіб з фондів соціального страхування, надаватиме також інформацію про сплату особами єдиного соціального внеску. Відповідна інформація буде отримана Державним підприємством «Інформаційно-обчислювальний центр Мінсоцполітики» про всіх осіб, які отримували субсидію протягом опалювального періоду 2017-2018 років.

Питання отримання інформації про наявність у осіб автомобілів та про пеперин ними державного кордону опрацьовується з МВС. До узгодження відповідних процедур обміну зазначена інформація отримується від заявитника і зазначається ним у декларації.

Призначення субсидії за рішенням комісії

Субсидія признається за рішенням комісії (у тому числі на наступний період) у наступних випадках: на по наднормову площа житла (збільшенну не більше ніж на 30%) непрацюючим непрацездатним особам; за наявності транспортного засобу (у тому числі у членів сім'ї), з дати випуску якого минуло менше 5 років; якщо у працездатної особи відсутній дохід або її дохід менший мінімальної заробітної плати та/

або вона не сплатила єдиний соціальний внесок у мінімальному розмірі (крім тих, хто навчається, перебуває на обліку у службі зайнятості або отримує один із визначених видів допомоги, яким субсидія признається на загальних підставах). Таке рішення не може бути прийнято щодо осіб, які перебувають за кордоном більше 60 діб. При цьому контролюється сплата особами єдиного соціального внеску протягом терміну дії субсидії; у разі купівлі (або набуття права власності) житла, земельної ділянки, товарів або оплати послуг на суму більше 50 тис. грн.; за наявності заборгованості з оплати послуг, загальна сума якої перевищує 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на день призначення житлової субсидії або визначення її розміру на суму, яка перевищує 10 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на день призначення житлової субсидії; виникнення обставин, зазначених в абзаци сьомому пункту 7 цього Положення; громадянин, якому призначено житлову субсидію, звернувся із заявою про припинення її надання.

Надання житлової субсидії у зазначених випадках припиняється з місяця, наступного за місяцем, в якому їх виявлено.

При цьому Положенням визначено конкретні випадки та умови поновлення припинено житлової субсидії.

Зміни до соціальних нормативів

Постановою внесено зміни до по станови Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 р. №409 від 6 серпня 2014 р. «Про встановлення державних соціальних стандартів у сфері житлово-комунального обслуговування» зі змінами, якими переглянуто соціальні нормативи споживання газу та електроенергії для потреб опалення відповідні коригуючі коефіцієнти: у житлових приміщеннях (будинках) - 70 кВт/г на місяць на сім'ю (домогосподарство) з однієї особи і додатково 30 кВт/г на місяць на кожного іншого члена сім'ї (домогосподарства), але не більш як 190 кВт/г на місяць; у житлових приміщеннях (будинках) - за наявності централізованого постачання холодної води та за відсутності газових водонагрівальних приладів - 100 кВт/г на місяць на сім'ю (домогосподарство) з однієї особи і додатково 30 кВт/г на місяць на кожного іншого члена сім'ї на житлове приміщення (будинок), але не більш як 220 кВт/г на місяць; у разі використання природного газу для індивідуального опалення - 4,5 куб. метра природного газу на 1 кв. метр опалюваної площи на місяць в опалювальний період; у разі використання електричної енергії для індивідуального опалення - 30 кВт/г на 1 кв. метр опалюваної площи на місяць в опалювальний період.

Скасовано норму площині житла у розмірі 75 кв. м для домогосподарств, що складаються з однієї або двох непрацездатних осіб.

Передбачено, що опалювальний сезон для надання субсидії особам, які використовують газ або електроенергію для індивідуального опалення, становить з 16 жовтня по 15 квітня включно.

Н.ЛЯШКО,

начальник відділу грошових виплат і компенсацій УСЗН РДА

За матеріалами газети «ЖБ» №41 від 02.06.2018 року

32 сесія Білокуракинської райради

1 червня в залі засідань райдержадміністрації відбулася 32 сесія районної ради 7 скликання. Провів її голова районної ради Костянтин Бондаренко. У ній також взяли участь голова Білокуракинської райдержадміністрації Сергій Іванюченко, начальники відділів та управління райдержадміністрації, сільські та селищні голови, керівники ряду установ

та організацій району.

Першочергово депутати заслушали інформацію голови райдержадміністрації Сергія Іванюченка про стан використання земель сільськогосподарського призначення на території Шарівської сільської ради.

Про виконання районного бюджету за I квартал 2018 року звітувала заступник

начальника управління фінансів райдержадміністрації Ірина Рязанцева. Також депутати внесли ряд доповнень та змін до районного бюджету на 2018 рік.

Про стан медичного обслуговування населення району доповіли головний лікар Білокуракинської ЦРЛ Олександр Данілюк та заступник головного лікаря КЗ «Білокуракинський районний центр ПМСД» Юрій Доля.

На цій сесії було затверджено Комплексну програму розвитку та підтримки малого та середнього підприємництва в Білокуракинському районі на 2018-2020 роки.

Не оминули увагою депутати і питання надання в оренду майнового комплексу ПП «Редакція газети «Життя Білокуракинського», та інше.

За матеріалами Білокуракинської РДА

ПРО ДИМОХОДИ, ВЕНТИЛЯЦІЮ ТА ЗАРОБІТЧАН З БІЛОКУРАКИНСЬКОГО «КОМУНСЕРВІСУ»

По багатоквартирним будинкам біло-куракинці почали ходити представники комунального підприємства «Комунсервіс» (керівник - Дзюба О.М.) і перевіряти в квартирах вентиляційні канали (віддушини). За таку «перевірку» вони вимагають сплачувати 30 грн. Але вся перевірка зводиться до того, що перевірючий просто прикладає до вентиляційного отвору в квартирі якийсь прилад, схожий на звичайний вентилятор. І якщо цей вентилятор не крутиться від тяги, то він каже, що вентиляційний канал забитий. Все! Потім пишиться акт обстеження (якщо сплачено 30 грн.), або не пишеться акт (якщо не сплачено 30 грн.). В чому сенс такої перевірки - не зовсім зрозуміло. До речі, перевірючий не пред'являє жодних документів, а лише говорить, що він із «Комунсервісу»

і прийшов перевіряти вентиляцію.

Пам'ятаю, як раніше такі перевірки проводили газовики. Вони перевіряли не тільки вентиляційні канали, завдяки яким має відбуватись вентиляція приміщення, але ще і димоходи - під опалювальній котел або газову колонку. Тобто те, що найважливіше! Бо саме із-за несправності димоходів найчастіше бувають нещасні випадки та отруєння чадним газом. Зараз же працівники комунального підприємства «Комунсервіс», як видно, цього не роблять, обмежуючись перевіркою лише вентиляційних каналів. В кожній квартирі та будинку, як правило, є хвіртки або просто вікна відкриваються, тим більше влітку. Тому особливої потреби в перевірці саме вентиляційних каналів зараз немає. Якщо і перевіряти - то димоходи, бо газовими колонками (якщо вони є в квартирі чи будинку) люди користуються і влітку.

Крім того, виникає логічне запитання: якщо вентиляційний канал чи димоход забиті, то хто має їх чистити? Згідно законодавства, за все, що знаходиться в квартирі чи приватному будинку, відповідає господар (власник), а те, що знаходиться поза квартиррою в багатоквартирному будинку належить ОСББ (Об'єднанню багатоквартирних будинків), якщо таке створено. Тому і витрати по очистці вентиляційних каналів

та димоходів, відповідно, мають нести ОСББ. Але керівники ОСББ, як правило, говорять про відсутність коштів із-за низьких тарифів за обслуговування будівель та прибудинкової території та великих витрат на оплату електроенергії, вивіз сміття («Комунсервісом») та оподаткування зарплати. Тому коштів на очистку вентиляції в ОСББ немає. Крім того, кошти ОСББ так чи інакше - це все одно кошти самих жителів багатоквартирних будинків. Тому всі витрати однаково лягають на жителів.

Але іноді можна почути думку, що самі жителі мають чистити димоходи. Це зро-

гону (як звикли це робити деякі одинокі пенсіонери) навряд чи хтось захоче лізти на дах і ризикувати життям. Тому питання із чисткою вентиляції та особливо димоходів в багатоквартирних будинках залишається не вирішеним.

А здирати з людей 30 грн. ні за що, ні про що, як звикли робити працівники комунального підприємства «Комунсервіс» двічі на рік - ума багато не треба. Все, що вони роблять - це пишуть Акти перевірки. І більше нічого... Але отримують по 30 грн. з кожної квартири. В Білокуракине близько 800 квартир в складі різних ОСББ (Перемога, Мир, Восход, Комфорт і т.д.). Якщо зожної квартири зібрати по 30 грн, то виходить 24 тис. грн. Та ще й двічі на рік. Всього-на-всюго!.. І це не рахуючи приватних будинків. За одні лише Акти перевірок!!! Це і всі їхні витрати. Непоганий бізнес, еге ж?

Але в разі якогось нещасного випадку та отруєння мешканців природним або чадним газом, який мав би вийти через димохід або вентиляційні канали, відповідальністю працівники «Комунсервісу» навряд чи будуть нести. Бо їхня відповідь: чистка цих каналів не входить в їхні обов'язки!

А чий же тоді це обов'язок і за що комунальщики збирають з людей гроші?

Глас Народу

Русская свинья

Русская свинья - не просто образ, «Разжиганья» вовсе не боясь, Наконец-то скажем в полный голос: Вся Россия - русская свинья!
Та свинья свирепа и косматая, В грязной луже гордо возлежа, Кроме водки, наглости и мата Больше за душою - ни шиша. Грязная, вонючая скотина, Нечисть, осквернившая собой Некогда Европы половину, Синь Невы и снег Кавказских гор. Под её ярмом народы стонут, Её рыло по уши в крови, И безвинных трупов миллионы В котлован Империи легли. Ни стыда, ни совести, ни чести - Нагло хрюкнув, русская свинья Мир учить берётся с новой спесью, Штатам набивается в «друзья». На просторах Азии с Европой, Всех поработив и в грязь втоптив, Русская свинья обвилой жопой Претендует сесть на пьедестал, - Пьедестал всемирного почёта, «Русский, - мол, - духовностью бо- гат»...
Чтобы мир спасти от сей мерзоты - Покупай скорее автомат!

(автор невідомий)

Грішні думки

Щодня шука новини в інтернеті
Моя за день натомлена рука,
А там - герой-вояків портрети...
І серце протика немов, багнетом
Число ж їх насторожує й ляка...
Вдивляюся в очі їхні: карі, сині,

Й прочитую жагу в них до життя...
Й душа моя ридає, мов за сином:
Чом без жалю війна їх покосила?
Чом згинули вони в вогні звитяг?
У деяких цвітуть припухлі щічки,
І симпатичні виткались ямки.
А в того он - напівдитяче личко:
Характер проглядається і звички...
І... перевеслом чорним - ці стрічки...
Караються душа і серце болем...
«О, скільки ж вас уже у вишні!
Чому була такою воля Бога,
Чи мало в небесах іще любові? -
Нуртують грішні у мені думки.

автор: Ганна Верес (Демиденко)

Україна

Україна - не верховна рада.
Україна - очі матерів.
Україна - молоді солдати,
Що ідуть у бій - на ворогів.
Україна - не глава держави.
Україна - руки трударів.
Україна - то козацька слава,
Вільний дух Карпат, Дніпра, степів
Україна - не прем'єр міністри.
Україна - світанковий край.
Україна - сонце променисте,
Над рікою солов'їний гай.
Україна - добре світлі люди,
Чисті серцем, розумом ясні.
Україна - була, є і буде
В світі цьому до останніх днів...

(автор: Далека Зірка)

Зустріч весни

Вже струмочок веселій дзюрочке,
Зустрічає чарівну весну.
Перші квіти синії очі
Відкривають на зустріч теплу.
Зеленіють луги та діброви,
Різносоліно співають пташки.
На деревах, здрігнувшись від того
Зовсім скоро розквітнуть бруньки.
Як люблю я ті перші квіти,
А на них тримтливу росу.
Я іду раннє сонце зустрічати
Разом з ним величать цю красу.

Людмила Зеленська,
смт Білокуракине

На поетичній хвилі

В степу

Кінь гарує, б'є копитом,
З ніздрів пара - дим з верха.
В степ широкий біжить яром,
Аж дзвенить в нього дуга.
Побіч яру - жовті клени,
Листя різьблене летить.
Сич надувся в жовтих кленах,
Сумним голосом кричить.
Та коневі все байдуже, -
Милом вкрилася脊на.
Темінь з степу тихо суне,
Сонце в схованку сіда.

Юлія Турлєтко, смт Білокуракине

Моє життя

Не хочу друзям, землякам
Я голову муттити дурманом,
Адже я виріс серед вас,
І в юності був хуліганом.
З роками все це розплівлося,
Бо життя наше - ріка.
І біографія у мене
Ой не проста, а ось яка.
Спочатку ферма, і Іван пастух,
Тоді Паньківка - ось і тракторист,
А потім курси шоферів,
Бо мав до техніки я хист.
А вже коли очолив комсомол.
Життя, мов завірюха, закрутілось.
Прийшли авторитет, повага, слава.
Про що раніше навіть і не снилось.
Були суботники, поменшало пияцтва.
Ішли до війська, грали у футбол.
Росли надії, створювались сім'ї,
У цьому мав велику силу комсомол.
Не міг я підвести Дубового,
Або того ж парторга Дорошенка,
Учителів Івана Головка,
Мусіївну та Марію Хмеленку.
І як казали друзі-комсомольці,
Міцні були лизяни, мов дубки,
За це любили вірно їх дівчата,
І були завжди горді парубки.
Минула молодість і старість на порозі,
І не боявся я ні грому, а ні вітру,
Хоча крутила мене часто доля,
Як біля хати на тину макітру.
Проте мені ще й здорово щастило,
Тут ні при чому випадок чи гроши.
Бо зустрічались на життєвому шляху
Порядні люди, чесні і хороши.

Я більше 40 чудових років
Очолював футбольну федерацію.

А це урок для ентузіастів,
Бо треба, щоб була здорована нація.
В свій час любив я кульову стрільбу,
Без промаху влучав у десятину
Прославив Білокуракинський район,
Здобувши титул чемпіона України.
Про себе не прийнятно говорити,
Але я й досі ще в строю.
Не дивлячись на вік, проблеми
Дарую землякам енергію свою.
У вересні 10-го, в неділю,
Сімдесят перша осінь прийшла на
поріг.

Але ж у мене задумів багато,
Можливо, і багато ще доріг.
Але одна дорога - це як доля,
Як би не тяжко там було.
Відвідать цвінттар, земляків зустріти,
Побачити своє улюблене село.

Іван Лавренко, смт Білокуракине

Прикий випадок обернувся радістю

Зима надворі - ковзанка та й годі –
Невірний крок - і ти вже на землі.
І гепнулась я «при усім народі»,
Аж в скронях тенькуло, - бач, роки ж
не малі.
Та, слава Богу! Всі кістки хоч цілі,
Лиш онучок злякався - разом йшли.
Перед очима, як сніжинки білі,
Маленькі зірочки летять в якісь імлі.
Отямилась. Додому шкандибаю,
Онук за руку тримає мене.
До болів прислухаюсь, страх тримаю,
В надії сильній, що малого це мине.
Прийшли зі школи. Це вже я зробила.
Але іще справ в мене повен край.
І треба знову йти, бо є ще діло,
А землю рідну під ногами, - то тримай!
- Бабусенько, ти бережись, не падай! –
Коли я з дому йшла, онук сказав.
І тим словам була така я рада,
Неначе дивну нагороду мені дав.
Відчула я турботу і любов,
Все, що тримає нас у цьому світі,
Що гріє серце і хвилює кров
Й складає у скарбничку щастя миті.

Алла Леонова, смт Білокуракине

23 травня - День Героїв України

День Героїв або Свято Героїв — щорічне свято в Україні, встановлене на честь українських вояків — борців за волю України, передусім, лицарів Київської Русі, козаків Гетьманської Доби, опришків, українських січових стрільців, вояків Армії УНР, УПА та діячів ОУН.

День Героїв — це день пам'яті всіх українців, що присвятили своє життя боротьбі за свободу та незалежність України, це свято величі духу українських вояків — борців за волю України та є символом незборимості української нації.

В сучасному вигляді відзначається 23 травня, але святкові та вшанувальні заходи проходять весь тиждень, на який припадає свято. Почасти для зручності та якомога більшої участі людей, масові заходи відбуваються в п'ятницю, суботу та неділю, що настає після свята. Більшість обласних рад в Україні прийняли рішення про відзначення свята в четверті неділю травня, тобто цього року - 27 травня.

У 1941 році Другий Великий Збір Організації Українських Націоналістів (ОУН) постановив щороку 23 травня святкувати День Героїв. Свято було приурочене до сумного дня 23 травня 1938 року, коли в Роттердамі (Нідерланди) було вбито Євгена Коновалца, полковника Армії УНР, команданта УВО, голови проводу українських націоналістів, оному рівні. першого голови ОУН. Було також обу-

мовлено, що саме у травні пішли з життя «країні сини України ХХ століття»: Микола Міхновський, Симон Петлюра та Євген Коновалець.

До здобуття Україною незалежності свято святкувалося підгільно, з проголошенням незалежності у 1992 році почало набувати розголосу.

Станом на 2018 рік не є офіційним державним святом, але щоразу більше відзначається органами місцевої влади в усіх регіонах України.

Сьогодні День Героїв широко святкується передовсім у Галичині, де до нього приурочуються офіційні урочистості, але останніми роками відбулось значне поширення святкування в центральні та східні регіони України. Національно-патріотичні організації домагаються встановлення Дня Героїв офіційним державним святом України.

Від 2014 року свято потроху починає визнаватися державними та самоврядними органами, проходять культурно-масові заходи, організовані владою.

В Білокуракинському районі дане свято місцевою владою не визнається і офіційно не відзначається. День Героїв на Білокуракинщині відзначають лише представники районної організації Всеукраїнського Об'єднання «Свобода» на чолі із Русланом Супруном і добиваються його офіційного святкування на районі.

Руслана Супруна призначено координатором діяльності ОУН на Луганщині

26 травня ц. р. у Києві відбулося засідання Проводу ОУН за участю у повноважених представників Жіночого товариства ім. Ольги Басараб і Олени Теліги та Української військової організації.

Учасники хвилиною мовчання вшанували пам'ять довголітнього члена Проводу Українських Націоналістів, провідника Львівської обласної організації ОУН Олега Гринюка.

Голова ОУН Богдан Червак нагородив активістку Жіночого товариства ім. Ольги Басараб Надію Бугай цінним подарунком за її особистий вклад у проведенні Всеукраїнського конкурсу «Українка: жінка-волонтер, жінка-герой». Грамотою ОУН нагороджено голову волонтерської організації «Вежа над Дніпром» Анастасію Корнійчук.

Провід ОУН ухвалив рішення відновити діяльність Луганської обласної організації ОУН та призначив Руслана Супруну координатором діяльності ОУН на Луганщині, а також призначив Во-

лодимира Бевза координатором ОУН у Тернопільській області.

Провідником Сумської обласної організації затверджено друга Дмитра Стрижака.

Затверджено низку правильників ОУН, зокрема «Про сплату членських внесків», «Типовий правильник про сплату членських внесків до місцевих структур ОУН», «Про фонд ОУН «Залізний Хрест».

У зв'язку із відзначенням у наступному році 90 річчя із створення Організації Українських Націоналістів затверджено відповідний План заходів.

Ухвалено рішення започаткувати публікацію ідеологічних текстів, які віддзеркалюватимуть світоглядні та ідеологічні засади ОУН.

У зв'язку із призначенням Голови УВО Бориса Гончара заступником командира батальйону ЗСУ і перебуванням його у зоні бойових дій на Донбасі, видано доручення щодо організації та координації роботи із підтримкою військового підрозділу, де він проходить службу.

Володимир Чмир, голова Секретаріату ОУН

За матеріалами спільноти ОУН

26 травня - 370 років битві під Корсунем

26 травня 1648 року 15 тисяч козаків Богдана Хмельницького разом з кримськими татарами розгромили 18-тисячну польську армію Миколи Потоцького в битві під Корсунем.

Ще до спалаху повстання проти польської шляхти козаки на чолі з Хмельницьким вели переговори з коронним гетьманом про виведення з України урядових військ, збільшення кількості реєстрового козацтва та прирівняння їхніх прав до шляхетських.

Але поляки на такі умови не пристали і вирішили придушити повстання.

Недооцінивши сили козацького війська, шляхтичі програли у битві під Жовтими Водами і відступили до Корсуня. Туди ж рушили й козаки разом з союзни-

ками татарами.

У битві загинуло багато польського війська, а гетьман М. Потоцький та М. Калиновський попали в полон.

Завдяки цій перемозі українці знищили військові сили Речі Посполитої на українських землях та розгорнули масове національно-визвольне змагання.

Євген Коновалець. Історична довідка

Євген Коновалець народився 14 червня 1891 р. в учительській родині в селі Зашків, поблизу Львова. Після навчання у народній школі та в гімназії, яку закінчив 1909 року, студіював у Львівському університеті (правничий факультет), готовувався до юридичної праці. Вивчаючи юридичні дисципліни, пройшов ще й повний курс історії України під керівництвом професора Михаїла Грушевського. Із студентських років вів активну громадсько-політичну діяльність. З 1912 - секретар львівської філії «Просвіти», тісно співпрацював з друкованим органом організації - місячником «Письмо з Просвіти», був членом «Академічної громади».

Від 1913-го, як один з лідерів українського студентського руху, обрався до складу головної управи Українського Студентського Союзу, де належав до національно-демократичної секції. Незабаром став членом Української Национально-Демократичної Партиї. У 1914 році Євген Коновалець був мобілізований до австрійської армії, а в наступному році, після бою на Маківці, потрапив до російського полону. Звільнвшись у результаті Березневої революції, восени 1917 року, він подався до Києва. У жовтні-листопаді 1917 рр. Коновалець спільно з Р. Дашибековичем та іншими членами Галицько-Буковинського Комітету сформував Галицько-Буковинський Курінь Січових Стрільців, який незабаром перетворився в одну з найбільшіших частин Армії Української Народної Республіки. З приходом до влади гетьмана Скоропадського полк Січових Стрільців 1 травня 1918 р. на вимогу німецького командування розбройли та розформували. Є. Коновалець, залишивши

Друзі порадили мені, що є дуже хороша лікарня у м. Харків і там хороші, чуйні лікарі, так що «не зважай ні на що - з'їди у лікарню залізничників», що я і зробив. Коли побував на прийомі у лікарів, то аж помолодшав, дуже вже добре зустріли, лагідно поставилися, все розказали про мої болячки, дали повний рецепт, як лікуватись, що можна і вдома. Так я і вирушив у зворотній напрямок, додому. Авто ритмічно працює, в повітрі через відкриті вікна пахне осінню. Наближення чарівної пори року віщує все. У прозорій блакиті неба світить лагідне сонечко, обіцяючи скорого бабиного літа. Прихід осені дарує надію на краще всьому світові.

Коли вже був на околиці міста Харкова, то на узбіччі стояли двоє - молода дівчина і літній чоловік, які підняли руки, щоб їх підвезти. В дівчині я відізнав свою землячку - це студентка Харківського Вишу, а чоловік незнайомий, але попросився доїхати до м. Сватове. Так ми і рушили в дорогу, якої зовсім немає, тільки напрямок. По дорозі розговорилися, говорили на всі теми. Я розповів, де їздив, як обійшлися зі мною добре лікарі, та в цей момент пасажир говорить: «Давайте я вам розповім одну історію за лікаря-хірурга, якого я знав із самого дитинства. Звали його Григорій Іванович. Зустрілись ми на цвінтари. Він стояв у кінці цвінтарної алеї, похмурий і пригнічений. Дивився на одиноку жіночу постать, що стояла навколошки біля могили. Жінка ридала, закривши обличчя руками. Від того плачу здригались худенькі плечі, хилилась до холодного мармуру покрита чорною хусткою голівка. В сумній постаті було стільки болю, розпачу і горя, що, здавалось, зараз все те вирветься назовні й накриє чорною хвилею туги все до-вкола. Григорію Івановичу дуже хотілось підійти до коханої, як і раніше, жінки, пригорнути, приголубити, розділити її біль і випросити прощення. Та він не зробить цього, бо не має на те права. Між тим жінка, наплакавшись, підвелася з колін, поцілуvalа молоде гарне обличчя, викарбуване на чорному мармурі, і попрямуvalа по алеї до чоловіка. Він стояв непорушно, опустивши очі долу. Чекав на її наближення. Ось вона поруч. Зупинилася на мить. Завмерла, чекаючи, коли він зведе до неї очі. Звів. Мало не втопився в морі туги, ненависті й докору, що перелились з її очей йому в серце, і пішла геть. На блідому обличчі Григорія Івановича не здригнувся жоден м'яз. Стояв заціпенілій, мов шматок криги. Розумів, що і цього року прощення не буде. І знову прокинулися тяжкі спогади.

Григорій Іванович впевненим кроком гоподаря прямував лікарняним коридором. Він завжди приходив на роботу трохи раніше за колег, цим самим спонукаючи їх не запізнюватись. Що й казати, дисципліна мала бути залізною. Вони ж бо лікарі, а не двірники. Люди однієї з найблагородніших професій. Тож і поводитись мали відповідно. Він вважав себе щасливою людиною. Мав кохану дружину, розумника-сина, котрий навчався у престижному столичному Виші, їздив на дорогій автівці, жив у шикарній квартирі. А ще мав професію, яку любив і на якій знався досконало. Він був хірургом від Бога. Віртуозом у своїй справі. Його робота забезпечувала неабиякий статок і давала можливість жити заможно.

Зараз Григорій Іванович з посмішкою згадував свої перші кроки в медицині. Інститут закінчив з відзнакою та зв'язків не мав. Отримав призначення в периферійну районну лікарню. Молодий, сентиментальний романтично настроєний, завзято взявся за роботу. Вважав, що, здійснюючи велику місію рятувати людське життя, не має права брати хабарі з хворих. Він

обурено відштовхував руки, які сунули йому зім'яті купюри. Жив на одну зарплатню і пишався цим. Його старші колеги намагались зламати цю його затятість, дехто зневажливо крутив пальцем біля скроні: пришелепуватий та й годі. Та Григорій стояв на своєму. Знаючи його вміння та безкорисливість, хворі вимагали, щоб оперував саме він. Постійно практикуючи, молодий лікар вдосконалювався. Через кілька років молодий талановитий хірург уже працював в одній з обласних лікарень, тут зустрів своє кохання. Народився син і почались фінансові проблеми. Красуні-дружині не подобалось жити в комуналці. Вона плакала день у день,

«Ти лиш поглянь, як живуть твої колеги! - дорікала чоловікова. - Як вдягають своїх дружин та дітей, що їдять, на чому їздять! А оперують наполовину менше, ніж ти! У шляхетного граєш і тримаєш нас із сином в чорному тілі! Берися за розум, бо піду від тебе!»

Григорій Іванович почав брати хабарі. Перший раз ховав очі від сорому. Потім звик. Звикнувши, не стримавши наперед вказаної ним суми. Життя не просто налагодилось - потекло медовою рікою. Докори сумління його не мучили. Совість не гризла. Робив свою справу, як належить, тому винагорода має бути неабиякою. Визнання його як найкращого в області фахівця, гроші, що пливли й пливли йому до рук, зробили Григорія Івановича впевненою в собі, але цинічною та зверхньою людиною. Від молодого, доброго з розкритою душою лікаря й сліду не лишилось. Вже майже рік він головний лікар та провідний хірург в одній з елітних лікарень. За цю посаду виклав чималий куш, та воно того коштувало. Зарплатня добряча, а хабарі ще більші. Тут лікуються люди з заможних родин, тож не доводиться «вибивати» матеріальну вдячність за свою роботу. Якщо випадково сюди потрапляли такі, що не мали потрібних коштів, їх відправляли в інші лікарні, в ті, що їм по кишені. Зазвичай Григорій Іванович не цікавився по-

Ось такі думки снували в голові диво-хірурга зранку того дня, який кардинально змінив його життя. Цей день почався звично. Невеличка нарада в його кабінеті, вирішення господарських питань. Після чого він мав оглянути прооперованих раніше і зробити дві заплановані, нескладні, але добре проплачені операції. Ще перед нарадою виявилось, що він забув у дома папку з історіями хвороб тих хворих, яких мав сьогодні оперувати. Взяв учора з собою, аби ще раз продивитись та все добре виважити. І ось тобі на! Дома залишив. «Мила, - просив дружину по телефону, чи не змогла б ти привезти мені папку з паперами?» «Ні, я не можу, - ніби обурилась його половина, у мене за півгодини масаж, потім басейн». Григорій Іванович сам до себе посміхнувся. Його вродлива дружина вела життя світської левиці. Він дуже кохав її. Те, що вона дотримується за своєю вродою, не обурювало.

Навпаки - тішило. «Сонечко, нехай Андрійко привезе. Якнайшивидше». «Добре, любий зараз я його пошлю до тебе». По-

клавши слухавку, Григорій Іванович знову посміхнувсь. Це добре, що Андрій приїде до лікарні. Чудова нагода познайомити з колегами його розумника та красеня сина. Його втіхи, його надії. Єдиного сина дуже любив і пишався ним. Нарада закінчилася, Григорій Іванович почав оглядати хворих, Андрія все не було. Телефону вав йому, та той не брав слухавки. Знову зателефонував дружині: «Андрій поїхав до мене?» «Так, я ще вдома була, коли він виїхав». «Чому слухавку не бере?» «Мобільник забув. Я помітила це, коли наздоганяти його було пізно. Ти не хвилюйся, любий. Їхати недалеко, зараз буде в тебе». Час минав, та хлопець не з'яв

лявся. Вже майже закінчував огляд, коли
и і не об'їхати

в палату заглянув його колега-асистент. Попрохав вийти на хвилину. «У чому річ? - суворо запитав Григорій Іванович.

- Хіба ви не бачите, що я зайнятий? Що за спішність?». «Швидка допомога доправила нам юнака, - схвильовано промовив його помічник. - Хлопець в дуже тяжкому стані. Автомобіль збив. Потрібно негайно оперувати». «Чому до нас доправили?» - здивувався Григорій Іванович. «Наша лікарня виявилась найближчою». «Хто він? Звідки? З ним рідні є?», - посипав питаннями головний лікар. «Він сам, у комі», - асистент заперечливо хитав головою. «Чого ви до мене прибігли, нічого не знаючи? Чи ви наших правили теж не

не знаєш? Чи ви наших правил теж не знаєте?», - обурився головлікар. «Знаю я наші правила. Та випадок винятковий. Оперувати потрібно негайно, кожна хвилина дорога». «Не панікуйте, - підвищив голос Григорій Іванович, - не пускайте соплі. Зробіть всі необхідні обстеження, підключіть до системи життєзабезпечення, підготуйте до операції і шукайте дані про нього. Щось має бути в кишеньках, чи документи, чи мобільник. Знайдіть рідних, сповістіть про наші ціни, а тоді вже йдіть до мене». Асистент помовчав, той побіг виконувати наказ, Григорій Іванович з докором дивився йому вслід. Соплюхи! Він буде головному лікарю вказувати, коли його оперувати. «Молоде, дурне ще. Як я колись. Нічого, обітреться, то поро зумнішає», - подумав Григорій Іванович і спокійно продовжив огляд, не переймаючись долею скаліченого юнака. Через якийсь час були готові результати обстеження постраждалого. В кабінеті головного лікаря зібрались всі хірурги лікарні. «Не пощастило хлопцеві», - промовляв Григорій Іванович, розглядаючи знімки та аналізи. - Ситуація справді критична. Рідних знайшли?». «Ні, при ньому нічого не знайдено», - отримав відповідь. «Ви всі знаєте наші правила, - звернувся до колег. - Ми благодійністю не займаємося. Доправляйте в іншу лікарню». «Хлопець не транспортабельний», - обізвався один із лікарів, - крім того, ми втратимо час. Оперувати потрібно негайно». «Оперуйте, хіба я проти? Ось ви беріть і оперуйте», - Григорій Іванович зневажливо повів плечима. «Я не впораюсь, - відповів лікар, - як і ніхто з нас. Операція занадто складна. Лише ви можете врятувати хлопця, якщо негайно візьметесь до діла. Цілком можливо, що знайдуться родичі і внесуть потрібні кошти. А якщо й ні, то не лихоманка. Треба рятувати молоде життя». Григорій Іванович почервонів від обурення: «Не робіть з мене монстра! Ви всі годуетесь за моїх рук. Чи я, може, когось образив, меншу частку дав? Якщо когось та щось не влаштовує, то звільнійтесь», - докорявся своїм колегам.

На якусь хвилю в кабінеті запала важка тиша. «Зробимо так, - промовив, заспокоївшись ліво-хірург. - Зараз я робитиму

планову операцію, за яку, до речі, вже заплачено. Потім візьмусь за того молодика. Ви тим часом спостерігайте за ним, робіть усе можливе, щоб притримався і шукайте родичів. В міліцію зателефонуйте».

Добрий настрій Григорія Івановича було зіпсовано. Він навіть не бачив того хлопця та вже був лихий на нього за зіпсований день. Та ще й Андрій не з'являється з тією папкою. Де його носить? Запланована операція була нескладною, зайняла менше години. Та година стікала краплями молодої крові, наближаючи скаліченого юнака до межі безповоротності. Вийшовши з операційної, Григорій Іванович побачив у коридорі переполоханого, стривоженого чоловіка середніх літ. «Ви до кого?», - запитав у прибульця. «Тут до вас привезли збитого автомобілем юнака. Як він?». «To Ви його батько?», - запитав Григорій Іванович і подумав, що все не так уже й погано. Будуть грошки в кишенні. «Ні, я той, хто його збив», - чоловік схвильовано ковтнув. «А-а, Шумахер... Що ж ви ганяєте, не дивлячись куди? Людей калічите», - докоряв лікар новоприбулому. «Хлопець перебігав вулицю в неналежному місці, мабуть, дуже поспішав і вискочив з-за кіоску раптово. Я не встиг загальмувати. Моеї вини немає, це і в ДАІ підтверджено. Та все одно почиваюсь кепсько. Врятуйте хлопчика. Зробіть усе можливе. Я людина заможна, будь-які гроші заплачу аби він залишився жити». Григорій Іванович дивився на чоловіка, подумки прикидаючи, яку суму запросити за свій Божий дар. Його погляд упав на руки співрозмовника. Що то у вас, звідки?», - запитав здивовано. Страх сипонув холодом по спині. «Це того юнака. Я підібрав після того, як його забрала швидка допомога», - чоловік простиг Григорію Івановичу зелену папку.

Він не врятував свого сина! Не встиг! Дорогоцінний час було втрачено. Якби ж зарозумілій тато зайдов до палати бодай поглянути на покаліченого пацієнта, якби, не думаючи про винагороду, одразу прооперував, то хлопець залишився б по цей бік межі. Якби, якби... Андрійкове серце перестало битися в перші хвилини вже розпочатої операції.

Григорій Іванович посивілий, пригнечений, стоїть на алеї, на кладовищі, неподалік могили свого сина і мовчки дивиться вслід дружині. Вона пішла від нього одразу після трагедії. Вже шість років минуло відтоді. Кожного року в день загибелі Андрійка вони зустрічаються тут. Кожного разу він сподівається на прощення. І кожного разу отримує непримиримий погляд, і жодного слова до нього. Дружина, заради якої він зрадив самому собі і став глухим до людського горя, дає зрозуміти, що прощення не буде. Як ніколи він не пробачить сам собі. Один Господь зможе простити його. Бо Господь милосердний. Як би хотілось повернути час назад. Залишивтись таким, яким був тоді, добрим, щирим, безкорисливим і милосердним, диво-хірургом від Бога. Можливо, все склалося б інакше. Синочок був би живим і кохана поруч. Якби ж то! Він більше не операє. Не може навіть поглянути в бік лікарні. Ходить до церкви. Вимолює в Бога прощення. Працює охоронцем в супермаркеті. Після роботи повертається у свою квартиру, де все залишилось так, як було до смерті Андрійка. В сумній самотині аналізує своє життя, намагаючись знайти відповідь на одне-єдине питання: що призвело до того, що він втратив людяність? Адже він бажав не так уже й багато - забезпеченого життя. Мабуть, бажав занадто сильно, за що й отримав удар від долі. Вона зради собі не прощає».

I.СЕРГЄСВ, Харків – Білокуракине
За матеріалами газети «ЖБ»
№41 від 02.06.2018 року